

JEESUSE HILISEM ELU TÄISKASVANUNA

Jeesus oli end eemaldanud täielikult ja lõplikult Naatsareti pere koduste asjade juhtimisest ja selle pere liikmete vahetust suunamisest. Kuni ristimiseni jätkas ta perele raha saatmist ja tundis suurt isiklikku huvi iga oma venna ja õe vaimse käekäigu vastu. Ning alati oli ta valmis tegema kõik inimlikult võimaliku oma lehestunud ema heaolu ja õnne heaks.

² Inimese Poeg oli nüüd teinud kõik ettevalmistused, et alatiseks oma kodust Naatsaretis lahkuda, ning see polnud talle kerge. Jeesus tundis oma omaste vastu loomulikku armastust, ta armastas enda perekonda ning seda loomulikku kiindumust oli tohutult tugevdanud tema erakordne pühendumine neile. Mida täielikumalt me end oma kaaslastele annetame, seda enam hakkame neid armastama, ja kuna Jeesus oli end nii täielikult oma perele andnud, armastas ta neid suure ja palava kiindumusega.

³ Kogu pere oli hakanud aegamööda aru saama, et Jeesus valmistub neist lahkuma. Eelseisva lahkumise kurbust leevendas ainult viis, kuidas ta neid järk-järgult ette valmistas oma kavatsetavast lahkumisest teatamiseks. Juba enam kui nelja aasta kestel olid nad märganud, milliseid ettevalmistusi Jeesus teeb, et neist lõpuks lahkuda.

1. KAHEKÜMNE SEITSMES ELUAASTA (21. A PKR)

¹ Selle aasta jaanuaris, 21. a pKr, ühel vihmasel pühapäevahommikul lahkus Jeesus oma perest lahkumisteremooniata, selgitades vaid, et läheb Tibeeriasse ja siis teisi Galilea järve äärseid linnu külastama. Nii lahkuski ta neist, saamata enam kunagi selle majapidamise püsivaks liikmeks.

² Ta veetis nädala Tibeerias, uues linnas, millest pidi peagi saama Sepphorise asemel Galilea pealinn; leides seal aga vähe huvipakkuvat, siirdus edasi läbi Magdala ja Betsaida Kapernaumani, kus peatus oma isa sõbra Sebedeuse külalisena. Sebedeuse pojad olid kalurid, ta ise aga paadiehitaja. Jeesus Naatsaretlane oli osav nii projekterija kui ka ehitajana ja oskas meisterlikult puutööd teha ning Sebedeusele olid Naatsareti meistrimehe oskused ammu teada. Sebedeus oli kaua mõelnud, kuidas paremaid paate teha. Nüüd seadis ta oma plaanid Jeesuse ette ja palus puusepast külalist tema ettevõttes osaleda. Jeesus oli meeleldi nõus.

³ Jeesus töötas Sebedeusega ainult veidi üle aasta, kuid konstrueeris selle aja jooksul uut tüüpi paadi ja võttis kasutusele täiesti uued paadiehitusmeetodid. Täiuslikumate töövõtete ja tunduvalt paremate laudade aurutamise meetoditega hakkasid Jeesus ja Sebedeus ehitama väga kõrgeklassilisi paate, mis olid järvel sõitmiseks palju ohutumad kui vanemat tüüpi paa-

did. Sebedeusel oli nüüd nende uut tüüpi paatide ehitamisega mitu aastat rohkem tööd, kui ta väike ettevõtte suutis teha. Vähem kui viie aasta pärast olid praktiliselt kõik paadid järvel ehitatud Kapernaumas Sebedeuse töökojas. Jeesus sai Galilea kalameeste seas tuntuks kui uute paatide konstrueerija.

⁴ Sebedeus oli üsna jõukas mees, kelle paadiehitustöökojad asusid järve ääres Kapernaumast lõunas ja kelle kodu paiknes järve kaldal Betsaida kalapüügikeskuse lähedal. Jeesus elas terve selle Kapernaumas veedetud aasta Sebedeuse majas. Ta oli kaua maailmas ükski — see tähendab, isata — töötanud ja tundis tööst koos isaealise partneriga palju rõõmu.

⁵ Sebedeuse naine Saloome oli Hannase, Jeruusalemma kunagise ülempreestri ja saduseride rühma ikka veel kõige mõjuvõimsama, kuigi kaheksa aastat tagasi kukutatud liikme sugulane. Saloomest sai Jeesuse suur austaja. Ta armastas Jeesust nii nagu oma poegi Jaakobust, Johannest ja Taavetit, tema neli tütart pidasid aga Jeesust nagu oma vanemaks vennaks. Jeesus käis sageli Jaakobuse, Johannese ja Taavetiga kalal ning vennad nägid, et ta oli mitte ainult paadimeister, vaid ka kogenud kalur.

⁶ Kogu selle aasta saatis Jeesus iga kuu Jaakobusele raha. Oktoobris käis ta korra Naatsaretis, et viibida Marta pulmas, ning järgmine kord külastas ta Naatsaretti alles rohkem kui kahe aasta pärast, saabudes veidi aega enne Siimoni ja Juuda topeltpulmi.

⁷ Kogu selle aasta ehitas Jeesus paate ja jälgis, kuidas inimesed maa peal elavad. Ta käis sageli karavanijaamas, sest Kapernaum asub Damaskusest lõunasse suunduval otseteel. Kapernaum oli Rooma tugev sõjaline tugipunkt ning sealse garnisoni ülem paganast Jahve-uskuja, „vaga mees”, nagu juudid tavatsesid niisuguseid pöördunuid nimetada. See ohvitser oli pärit rikkast Rooma perekonnast ja ta oli võtnud enda peale ilusa sünagoogi ehitamise Kapernauma ning veidi enne Jeesuse saabumist Sebedeuse juurde oligi see juutidele kingitud. Jeesus viis selles uues sünagoogis läbi enam kui pooled selle aasta teenistused ja mõned juhuslikult kohalviibinud karavanireisijad mäletasid teda kui Naatsareti puuseppa.

⁸ Kui tuli aeg makse maksta, registreeris Jeesus end „Kapernauma oskustöölisena”. Alates sellest päevast kuni tema maise elu lõpuni teati Jeesust Kapernauma elanikuna. Ta ei tunnistanud kunagi ühtki muud paika oma ametlikuks elukohaks, kuigi erinevatel põhjustel lubas teistel väita, et ta elab Damaskuses, Betaanias, Naatsaretis või isegi Aleksandrias.

⁹ Kapernauma sünagoogis leidis ta raamatukogu kirstudest palju uusi raamatuid ja veetis vähemalt viis öhtut nädalas pingsalt õppides. Ühe öhtu pühendas ta seltskondlikule suhtlemisele vanemate inimestega ja

ühe õhtu noorte inimestega. Jeesuse isiksuses oli midagi lahket ja innustavat, mis noori inimesi alatasa kütkestas. Nad tundsid end tema seltsis alati hästi. Nendega läbisaamise suur saladus peitus ehk kahes põhjus — ta oli nende tegevusest ühtelugu huvitatud, kuid pakkus neile harva oma nõuannet, kui seda just ei palutud.

¹⁰ Sebedeuse pere peaaegu jumaldas Jeesust ja osales iga kord tema küsimustevastuste õhtutel, mis toimusid pärast õhtusööki, enne kui ta läks sünagoogi õppima. Ka noored naabrid tulid sageli neile õhtusöögi-järgsetele koosviibimistele. Neil väikestel kogunemistel andis Jeesus mitmesugust kõrgetasemelist õpetust, just nii kõrgetasemelist, et nad võisid sellest veel aru saada. Ta rääkis nendega üsna vabalt, väljendades oma ideid ja ideaale poliitika, sotsioloogia, teaduse ja filosoofia alalt, kuid midagi määravalt lõplikku sõandas öelda vaid religiooni — inimese ja Jumala suhete teemal.

¹¹ Kord nädalas kohtus Jeesus kogu perekonna, töökoja- ja kaldapersonaliga, sest Sebedeusel oli palju töötajaid. Need töölisel hakkasidki Jeesust esimesena „Meistriks” nimetama. Nad kõik armastasid teda. Talle meeldis Sebedeusega Kapernaumas töötada, kuid ta tundis puudust Naatsareti puusepatöökoja juures mänginud lastest.

¹² Sebedeuse poegadest oli Jaakobus kõige rohkem huvitatud Jeesusest kui õpetajast ja filosoofist. Johannest huvitasid enim tema religioosne õpetus ja seisukohad. Taavet pidas lugu temast kui meistrimehes, kuid polnud tema religioossetest vaadetest ega filosoofilistest õpetustest eriti huvitatud.

¹³ Juudas tuli sageli sabati ajal külla, et kuulata Jeesust sünagoogis kõnelemas ja veidi aega tema juures viibida. Mida enam Juudas oma vanemat venda nägi, seda enam ta veendus, et Jeesus on tõeliselt suur inimene.

¹⁴ ¶ Jeesus tegi sel aastal oma inimmeele valdamises suuri edusamme ning jõudis teadlikus suhtlemises oma sisimas elava Mõttekohandajaga uutele ja kõrgematele tasanditele.

¹⁵ See oli tema viimane rahuliku elu aasta. Jeesus ei veetnud enam kunagi tervet aastat ei ühes kohas ega üheainsa tegevuse kallal. Kiiresti olid lähenemas tema maiste palverännakute päevad. Pingelise tegutsemise perioodideni polnud enam palju aega jäänud, kuid nüüd lahutasid tema varasemat lihtsat, pingsalt aktiivset elu ja veelgi pingsamat ja pingelisemat avalikku teenistust mõned laialdase ringirändamise ja väga mitmekülgse isikliku tegevuse aastad. Ta pidi oma õpingud selle maailma inimesena lõpule viima, enne kui võis alustada Urantial annetumise jumalikke ja inimesejärgseid etappe täiustunud Jumal-inimesena õpetades ja jutlustades.

2. KAHEKÜMNE KAHEKSAS ELUAASTA (22. A PKR)

¹ Märtsis 22. a pKr lahkus Jeesus Sebedeusest ja Kapernaumast. Ta küsis väikese rahasumma, millega katta oma kulutusi teel Jeruusalemma. Sebedeuse juures töötades oli ta võtnud vastu ainult väikesi summasid, mis ta saatis iga kuu Naatsaretti. Joosep ja Juudas käisid üks ühel, teine teisel kuul vaheldumisi Kapernaumas raha järel, et seda Naatsaretti viia. Juudase kalastamiskeskus oli vaid mõne kilomeetri kaugusel Kapernaumast lõunas.

² Kui Jeesus Sebedeuse pere juurest lahkus, leppis ta nendega kokku, et jääb paasapühani Jeruusalemma, ja nad kõik lubasid selleks sündmuseks kohale tulla. Nad soovisid isegi paasapühaõhtusööki koos süüa. Kõik olid Jeesuse lahkumise üle kurvad, eriti aga Sebedeuse tütreid.

³ ¶ Enne Kapernaumast lahkumist vestles Jeesus kaua oma uue sõbra ja lähedase kaaslaste Johannes Sebedeusega. Ta rääkis Johannesele, et kavatseb palju reisida, kuni „tema tund polnud veel tulnud”, ja palus Johannest enda asemel saata iga kuu veidi raha tema perele Naatsaretti, senikaua kui tema väljateenitud summast jätkub. Ja Johannes töötas talle: „Mu Õpetaja, ela oma elu, tee maailmas oma tööd, ma asendan sind selles ja igas muus asjas ning valvan sinu peret, nii nagu ma hoiaksin oma ema ja hoolitseksin oma vendade-õdede eest. Maksan oma isa käes hoiul olevat raha, nagu sa käkisid ja nagu seda võib vaja minna. Kui su raha otsa lõpeb ja ma sinult rohkem juurde ei saa, kuid su ema satub hätta, siis jagan ma temaga omaenda teenistust. Mine rahu oma teed. Ma asendan sind neis asjades.”

⁴ Kui Jeesus oli Jeruusalemma läinud, küsis Johannes oma isalt Sebedeuselt Jeesuse väljateenitud raha kohta ja üllatus, kui kuulis, et tegemist on nii suure summaga. Et Jeesus oli kõik täielikult nende kätte andnud, leppisid nad kokku, et on targem investeerida see summa kinnisvarasse ja kasutada teenitud tulu Naatsareti perekonna abistamiseks. Kuna Sebedeus teadis Kapernaumas üht väikest hüpoteegitud ja müüki antud maja, andis ta Johannesele korralduse osta see maja ja Jeesuse raha eest ja hooldada seda oma sõbra nimel. Johannes tegi, nagu isa oli talle soovitanud. Maja kahe aasta rendiga tasuti hüpoteeki ning koos päris suure summaga, mille Jeesus varsti Johannesele saatis, et perekond saaks seda vajaduse korral kasutada, oli võimalus peaaegu koos. Sebedeus andis puuduva osa omalt poolt, et Johannes võiks ülejäänud osa hüpoteegist tähtajaks ära maksta, ja nii sai ta selle kahetoalise maja täielikult enda omandisse. Nii sai Jeesusest majaomanik, kuigi talle endale polnud sellest räägitudki.

⁵ ¶ Kui perekond Naatsaretis kuulis Jeesuse Kapernaumast lahkumisest, siis nad ei teadnud, et Jeesus oli Johannesega rahalise kokkuleppe sõlminud, ja arvasid,

et neil on aeg Jeesuse edasise abita hakkama saada. Jaakobusel oli Jeesusega tehtud leping meeles ja ta võttis vendade abiga perekonna eest hoolitsemise täielikult enda peale.

⁶ ¶ Ent siirdume tagasi Jeruusalemma ja vaatame, mida Jeesus seal tegi. Paaegu kaks kuud veetis ta suurema osa oma ajast templis, kuulates arutelusid ja külastades aegajalt erinevaid rabide koole. Sabatipäevad veetis ta enamasti Betaanias.

⁷ Jeesus oli võtnud Jeruusalemma kaasa Sebedeuse naise Salome kirja, milles too tutvustas teda endisele ülempreestri Hannasele „samahästi kui oma pojana”. Hannas veetis Jeesusega palju aega, külastades isiklikult koos temaga paljusid Jeruusalemma usuõpetajate akadeemiaid. Jeesus õppis neid koole põhjalikult tundma ja jälgis hoolikalt sealseid õpetamismeetodeid, kuid ei esitanud kunagi avalikult mitte ühtegi küsimust. Hannas pidas Jeesust suureks ja oli kimbatuses, mida talle soovitada. Ta tundis, et on rumal teha Jeesusele ettepanek asuda mõnda Jeruusalemma kooli õppima, ja ta teadis ka hästi, et Jeesusele ei antaks kunagi tavalise õpetaja õigusi, sest ta pole kunagi neis koolides õppinud.

⁸ Peagi lähenes paasapühaaeg ja koos igast kandist saabuvate hulkadega jõudis Jeruusalemma Kapernaumast ka Sebedeus kogu oma perega. Nad kõik peatusid Hannase ruumikas kodus, kus pühitsesid ühe önneliku perena paasapüha.

⁹ ¶ Enne selle paasapühanädala lõppu kohtas Jeesus pealtnäha juhuslikult üht rikast rändurit ja tema poega, umbes seitsmeteistkümnenda aastast noormeest. Need Indiast tulnud rännumehed olid teel Rooma ja kavatsesid külastada ka mitmeid muid Vahemere-äärseid paiku. Nad olid saabunud Jeruusalemma meelega paasapüha ajal, lootes leida seal kedagi, keda nad võiksid palgata mõlemale tõlgiks ja pojale eraõpetajaks. Isa veenis Jeesust, et too nõustuks nendega kaasa reisima. Jeesus rääkis talle oma perest ning arvas, et vaevalt oleks aus lahkuda peaaegu kaheks aastaks, sest nad võivad vahepeal hätta sattuda. Siis aga lubas see idamaine rändur Jeesusele ühe aasta palga ette maksta, et ta saaks selle raha oma sõprade hoolde usaldada, kes tema peret häda korral kindlustaksid. Nii nõustuski Jeesus reisile minema.

¹⁰ Jeesus andis raha Sebedeuse poja Johannese kätte ning teile juba jutustati, kuidas Johannes kasutas seda Kapernauma kinnisvara hüpoteegi tasumiseks. Jeesus rääkis Vahemere-reisist usalduslikult Sebedeusele, kuid keelas sellest kellelegi teisele, isegi omaenda sugulastele rääkida, ja Sebedeus ei avaldanudki kunagi kellelegi, et teadis, kus Jeesus selle pika, peaaegu kaheaastase äraoleku ajal viibis. Enne Jeesuse tagasi jõudmist oli Naatsareti pere hakanud teda peaaegu surnuks pidama. Maarja südames hoidsid lootust ülal ainult oma pojaga korduvalt Naatsaretti külastanud Sebedeuse julgustused.

¹¹ ¶ Sel ajal läks Naatsareti perel väga hästi. Juudas oli oma panust tunduvalt suurendanud ja maksis seda suurenenud summat perele kuni oma abiellumiseni. Vaatamata sellele, et nad vajasisid vähe abi, tavatses Johannes Sebedeus kord kuus Maarjale ja Rutile kingitusi viia, nagu Jeesus oli talle ülesandeks teinud.

3. KAHEKÜMNE ÜHEKSAS ELUAASTA (23. A PKR)

¹ Kogu Jeesuse kahekümne üheksas eluaasta kulus Vahemere-maailma reisile. Põhisündmusteks, nii palju kui meil on lubatud neid kogemusi ilmutada, on lood, mis vahetult järgnevad käesolevale kirjale.

² ¶ Kogu selle reisi kestel Rooma maailmas tunti Jeesust mitmel põhjusel *Damaskuse kirjatundjana*. Korintoses ja teistes peatuspaikades tagasiteel tunti teda aga *juudist eraõpetajana*.

³ See oli Jeesuse elus sündmusrikas periood. Reisil kohtas ta palju inimesi, kuid see kogemus on üks tema elu etapp, millest ta ei rääkinud kunagi ühelegi oma pereliikmele ega ühelegi apostlile. Jeesus elas lihalikku elu ja lahkus sellest maailmast, ilma et keegi (peale Sebedeuse Betsaidast) oleks sellest pikast reisist kuulnud. Mõned ta sõbrad arvasid, et ta on Damaskusesse tagasi pöördunud, teised, et ta on Indiasse läinud. Ta oma perekond kaldus arvama, et ta on Aleksandrias, sest nad teadsid, et teda oli kord sinna hazani abiks kutsutud.

⁴ Kui Jeesus Palestiinasse tagasi tuli, ei hakanud ta perekonna arvamus oma Aleksandrias viibimise kohta ümber lükkama, vaid lasi neil uskuda, et ta oli kogu Palestiinast ära oldud aja selles hariduse- ja kultuurikeskuses veetnud. Tõde teadis ainult Betsaida paadihitaja Sebedeus, kes ei rääkinud aga midagi.

⁵ ¶ Kõigis oma pingutustes Jeesuse elu Urantial lahiti mõtestada peate meeles pidama Miikaeli annetumise motiivi. Selleks, et paljudest tema pealtnäha imelikest tegemistest aru saada, peate nägema eesmärki, millega ta teie maailmas viibis. Ta jälgis pidevalt, et ei looks endale liialt atraktiivset ja tähelepanu äratavat isikliku elukäiku. Ta ei tahtnud näida oma kaasinimestele ebatavalise ega vastupandamatuna. Ta oli pühendunud taevase Isa ilmutamisele oma kaassurelikele ja samal ajal ülevale ülesandele elada maa peal oma surelikku elu, alludes kogu aeg sellesama Paradiisi-Isa tahte.

⁶ ¶ Jeesuse maise elu paremaks mõistmiseks tuleks kõigil jumaliku annetumise surelikel tundmaõppijatel alati meeles pidada, et elades oma kehastunud elu *Urantial*, elas ta seda kogu oma universumi *heaks*. Sureliku olemusega lihas elatud eluga kaasnes midagi erilist ja innustavat iga asustatud sfääri jaoks kogu Nebadoni universumis. Sama kehtib kõigi nende maailmade kohta, mis on asustatud pärast tema Urantial viibimise sündmusrikkaid aegu. Ja samavõrd kehtib see ka kõigi maailmade kohta, mida võidakse selle kohaliku universumi kogu tulevase ajaloo jooksul tahteolenditega asustada.

⁷ Sellel reisil Rooma maailmas ja seal omandatud kogemustega viis Inimese Poeg õppeotstarbelised kokkupuuted oma aja ja põlvkonna maailma erinevate rahvastega praktiliselt lõpule. Naatsaretti tagasipöördumise ajaks oli ta selle õpireisi kaudu peaaegu selgeks saanud, kuidas inimesed Urantial elavad ja oma olemasoluga toime tulevad.

⁸ Ümber Vahemere vesistu reisisid oli tema tõeline eesmärk *inimesi tundma õppida*. Ta jõudis sel reisil inimkonna sadadele esindajatele väga lähedale. Ta kohtas ja armastas igat liiki inimesi — rikkaid ja vaeseid, ülikuid ja alamaid, musti ja valgeid, harituid ja harimatuid, kultuurseid ja kultuurituid, lihalikke ja vaimseid, usklikke ja uskmatuid, moraalseid ja moraalituid.

⁹ Sellel Vahemere-reisil tegi Jeesus oma ainelise ja sureliku meele valdamise inimliku ülesande täitmisel suuri edusamme ning tema sisimas elav Kohandaja suutis seda inimintellekti üha kõrgemale viia ja vaimselt vallata. Selle rännaku lõpuks Jeesus peaaegu teadis — kogu inimliku kindlustundega —, et ta on Jumala Poeg, Kõikse Isa Looja-Poeg. Kohandaja suutis üha enam tuua Inimese Poja meelde ähmaseid mälestusi tema Paradiisi-kogemustest ajal, mil ta oli koos oma jumaliku Isaga, enne kui ta üldse asus seda Nebadoni kohalikku universumi korrastama ja haldama. Nii tõi Kohandaja Jeesuse inimteadvusesse vähehaaval neid vajalikke mälestusi tema endisest jumalikest eksistentsist peaaegu igavese mineviku erinevatelt epochidelt. Viimane inimese-eelse eksistentsi episood, mille Kohandaja esile tõi, oli tema hüvastijätuvestlus Salvingtoni Immanueliga vahetult enne seda, kui ta loovutas oma teadvusega isiksuse, et alustada Urantial kehastumist. Ning see viimane mälupilt inimese-eelsest eksistentsist ilmus Jeesuse teadvusesse selgena samal päeval, mil Johannes teda Jordanis ristis.

4. JEESUS INIMESENA

¹ Kohalikus universumis pealtvaatavatele taevastele intellektidele oli see Vahemerereis kõige põnevam Jeesuse maine kogemus, vähemalt enne tema ristilöömist ja surelikku surma. See oli tema *isikliku teenimise* paeluv periood, mis erines peagi järgnenud avaliku teenistuse epochist. See ainulaadne episood oli seda kaasakiskuvam, et ta oli sel ajal veel Naatsareti puusepp, Kapernauma paadiehitaja, Damaskuse kirjatundja — ta oli ikka veel Inimese Poeg. Ta polnud veel oma inimmeelt täielikult valdama hakanud; Kohandaja ei olnud surelikku identiteeti täielikult vallanud ja sellele teisiikut moodustanud. Ta oli ikka veel inimene inimeste seas.

² Inimese Poja puhtinimlik usukogemus — isiklik vaimne kasv — jõudis sellel kahekümne üheksandal eluaastal tippu. Selle vaimse arengu kogemuse omandas ta pideva järkjärgulise kasvuga alates Mõttekohandaja saabumisest kuni loomuliku ja normaalse inim-

suhte lõpliku moodustumise ja kinnistumiseni ainelise inimmeele ja vaimu meel-annetuse vahel — selle kahe meele saamiseni üheks, mida Inimese Poeg täielikult ja lõplikult koges selle maailma surelikuks kehastununa päeval, mil ta Jordani jões ristiti.

³ Kõigi nende aastate jooksul, mil tal ei paistnud olevat nii pikka aega kindlakujulist läbikäimist oma taevase Isaga, täiustas ta üha tõhusamalt isiklike ühendusepidamise meetodeid sisimas elava Paradiisi-Isa vaim-kohalolekuga. Ta elas tõelist, täisväärtuslikku elu, tõeliselt normaalset, loomulikku ja tavalist elu lihas. Ta teab oma isiklikust kogemusest aja ja ruumi aineliste maailmade inimolendite elu olemust ja kogu tegelikku sisu.

⁴ Inimese Poeg koges seda inimlike emotsioonide laia diapasooni, mis ulatub ülimest rõõmust sügava kurbuseni. Ta oli haruldaselt hea huumorimeelega rõõmus laps, aga ta oli ka „murede ja kurvastuse mees”. Vaimses mõttes elas ta läbi kogu sureliku elu alt üles ja algusest lõpuni. Ainelisest vaatepunktist ta ehk küll pääses inimeksistentsi mõlema sotsiaalse äärmuse läbielamisest, kuid intellektuaalselt sai ta inimkonna tervikliku ja täieliku kogemusega täiesti tuttavaks.

⁵ Jeesus tunneb maailmade arenguliste ja tõususuurelike mõtteid ja tundeid, tunge ja ajesisid nende sünnist surmani. Ta on elanud inimelu alates füüsilise, intellektuaalse ja vaimse individuaalsuse algetest läbi imikuea, lapsepõlve, nooruki- ja täiskasvanuea kuni inimliku surmakogemuseni. Vähe sellest, et ta läbis need tavalised ja tuttavad inimlikud intellektuaalse ja vaimse arengu perioodid, ta koges *ka* täielikult neid inimese ja Kohandaja vahelise kooskõla kõrgemaid ja arenenumaid etappe, milleni jõuavad üldse vaid vähesed Urantia surelikud. Ta koges sureliku inimese täisväärtusliku elu mitte ainult nii, nagu seda teie maailmas elatakse, vaid ka sel moel, nagu seda elatakse kõigis teistes aja ja ruumi arengulistes maailmades, isegi kõige kõrgemates ja arenenumates, valgusesse ja ellu asetunud maailmades.

⁶ Kuigi see täiuslik elu, mida ta sureliku ihus elas, ei leidnud ehk temaga samal ajal maakeral elanud kaas surelike tingimatut ja igakülget heakskiitu, tunnistas Kõikne Isa Jeesus Naatsaretlase elu lihas ja Urantial täielikult ja tingimusteta kui isiksuseelu, mis ühtaegu ilmutas täielikult surelikule inimesele igavest Jumalat ja esitas Lõpmatu Looja rahulduseks täiustunud inimsiksust.

⁷ Ning see oli tema tõeline ja kõrgeim eesmärk. Ta ei tulnud Urantiale elama ühegi ei selle ega muu ajastu lapse ega täiskasvanu, mehe ega naise täiuslikul ja üksikasjalikul kujul. On tõesti tõsi, et tema täisväärtuslik, rikkalik, kaunis ja üllas elu võib pakkuda meile kõigile palju oivalist eeskuju ja jumalikku innustust, kuid seda sellepärast, et ta elas tõeliselt ja ehtsalt inimlikku elu. Jeesus ei elanud oma elu maa peal eeskujuna,

mida kõik teised inimolendid võiksid jäljendada. Tema elu lihas oli täidetud samast halastavast hoolekandest, millega te kõik võite oma maised elud täita, ning elades oma surelikku elu oma ajas ja *sellisena, nagu tema oli*, andis ta sellega eeskuju meile kõigile meie elus oma ajas ja *sellistena, nagu meie oleme*. Te ei pea püüdma elada tema elu, kuid võite otsustada *elada oma elu* samuti ja samal viisil, nagu tema elas oma elu. Jeesus ei tarvitse olla otsene ja üksikasjaline eeskuju kõigile kõigi aegade surelikele kõigis selle kohaliku universumi maailmades, kuid ta on igikestev innustaja ja teejuht kõigile Paradiisi palveränduritele tõusu alguse maail-

madest läbi universumite universumi ja edasi läbi Havona kuni Paradiisini. Jeesus on *uus ja elav tee* inimesest Jumalani, osalisest täiuslikuni, maisest taevaseni, ajast igavikku.

⁸ ¶ Kahekümne üheksanda eluaasta lõpuks oli Jeesus Naatsaretlane lihas viibivatelt surelikelt nõutava elu praktiliselt lõpuni elanud. Ta saabus maa peale inimeses avalduva täiusliku Jumalana — nüüd oli temast saanud peaaegu täiuslik inimene, kes ootas võimalust avalduda Jumalale. Ning ta jõudis selleni peaaegu enne kolmekümneaastaseks saamist.